

Установа адукацыі
“Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў”

ЗАЦВЯРДЖАЮ

Першы прарэктар
УА “Беларускі дзяржаўны
ўніверсітэт культуры
і мастацтваў”

_____Ю.П.Бондар

“_____” _____ 2010 г.

Рэгістрацыйны № ВД-_____/вуч.

**МЕТАДАЛОГІЯ І МЕТОДЫКА НАВУКОВЫХ
ДАСЛЕДАВАННЯЎ У СФЕРЫ КУЛЬТУРЫ**

*Вучэбная праграма
на спецыяльнасці 1-21 04 01 Культуралогія (на напрамках)
напрамку спецыяльнасці 1-21 04 01-01 Культуралогія
(фундаментальная)
спецыялізацыі 1-21 04 01-01 01 Тэорыя і гісторыя культуры*

Мінск 2010

Складальнікі:

П.Р.Ігнатовіч, прафесар кафедры культуралогіі ўстановы адукацыі “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў”, кандыдат гістарычных навук, прафесар;

А.І.Смолік, загадчык кафедры культуралогіі ўстановы адукацыі “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў”, доктар культуралогіі, прафесар

Рэцэнзенты:

кафедра культуралогіі і міжнароднага турызму ўстановы адукацыі “Мінскі дзяржаўны лінгвістычны ўніверсітэт”;

Л.С.Кажухоўская, загадчык кафедры маладзёжнай палітыкі ўстановы адукацыі “Рэспубліканскі інстытут вышэйшай школы”, кандыдат культуралогіі, дацэнт

Рэкамендавана да зацвярджэння:

кафедрай культуралогіі ўстановы адукацыі “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў” (пратакол № 5 ад 22.01.2010 г.);

прэзідыумам навукова-метадычнага савета ўстановы адукацыі “Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў” (пратакол № 5 ад 16.03.2010 г.)

Адказны за рэдакцыю *В.Б.Кудласевіч*

Адказны за выпуск *П.Р.Ігнатовіч*

ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА

Прыярытэтнымі напрамкамі развіцця сістэмы вышэйшай адукацыі з'яўляюцца яе гуманітарызацыя, пад'ём агульнай культуры будучых спецыялістаў. Выхаванне культурай – гэта ўзнаўленне памяці духоўных вытокаў, фарміраванне нацыянальнага светапогляду. Ва ўмовах духоўнага, маральна-этычнага, экалагічнага крызісу асаблівае значэнне набывае сістэматычнае і планамернае вывучэнне студэнтамі вышэйшых навучальных устаноў культуралогіі, адной з базавых дысцыплін у сістэме вышэйшай культуралагічнай адукацыі.

Веданне тэорыі і гісторыі культуры дазваляе далучыцца да духоўнага вопыту старэйшых пакаленняў, стварае патэнцыяльныя магчымасці для ўсебаковага развіцця асобы і фарміравання агульначалавечых ідэалаў. Праз культуру можна далучыць маладых людзей да аксіялагічнага боку быцця. Важнейшую рысу культуры – яе пераемнасць – можна рэалізаваць толькі сістэматызаваным, лагічна пабудаваным вучэбным працэсам. Самастойна авалодаць скарбамі сусветнай культуры, нягледзячы на ўсе сучасныя тэхналогіі, немагчыма. Акрамя таго, сёння ні адна з'ява, што мае дачыненне да гуманітарнай сферы, не можа быць разгледжана без культуралагічнага кантэксту; без яго любы дыкурс ужо будзе няпоўным.

Праграма разлічана на студэнтаў вышэйшых навучальных устаноў і ўлічвае папярэдне атрыманыя веды па гуманітарных дысцыплінах (гісторыі Беларусі, эканамічнай тэорыі, філасофіі, паліталогіі, педагогіцы, асновах ідэалогіі беларускай дзяржавы), веданне ў цэлым асаблівасцей культурных эпох і атрыманне пэўных звестак па розных відах мастацтва.

У праграме прадугледжана актуалізацыя міжпрадметных сувязей па айчыннай гісторыі, беларускай і сусветнай літаратуры, этнаграфіі, мастацкай культуры, філасофіі, фальклорыстыцы і некаторых іншых дысцыплінах.

Праграма арыентавана на пошук гібкіх сувязей паміж гуманітарнымі і ўласна культуралагічнымі праблемамі. Прычым мастацкая культура разглядаецца як індикатар стану ўсёй культуры.

Праграма прадугледжвае сістэматызаванае вывучэнне тэарэтыка-практычнага матэрыялу, неабходнага менавіта сту-

дэнтам для лепшага засваення імі асноўных дысцыплін спецыялізацыі.

Мэты дысцыпліны:

- паглыбленне сістэмы ведаў па тэорыі і гісторыі культуры;
- раскрыццё сутнасці культуралагічных метадаў і спосабаў пазнання, тлумачэнне разнастайных працэсаў і з’яў культуры;
- асэнсаванне законаў развіцця культуры;
- фарміраванне ў студэнтаў навуковага падыходу да вывучэння з’яў культуры, які грунтуецца на метадалогіі і методыцы навуковых даследаванняў у сацыякультурнай сферы.

Важнейшымі задачамі дысцыпліны з’яўляюцца:

- выяўленне анталагічных і гнэсалагічных сэнсаў культуры;
- вызначэнне месца і ролі культуры ў цэлым і яе асноўных структурных элементаў у дынаміцы грамадскага развіцця;
- асэнсаванне заканамернасцей і механізмаў функцыянавання і развіцця культуры як атрыбута сацыяльнай сістэмы;
- выяўленне працэсуальных элементаў даследавання феноменаў культуры;
- паказ асноўных узроўняў навуковых даследаванняў у сферы культуры.

У выніку засваення вучэбнага курса “Метадалогія і методыка навуковых даследаванняў у сферы культуры” студэнты павінны *ведаць:*

- ключавыя метадалагічныя пазіцыі, прынцыпы і метады культуралогіі, якія забяспечваюць разуменне культуры як інтэгратыўнай сістэмы;
- сацыялагічны інструментарый даследавання ў сферы культуры;
- асноўныя кірункі даследавання ў галіне культуры;
- тэарэтычны і эмпірычны ўзроўні пазнання зместу культуры;
- прынцыпы, метады, спосабы і прыёмы дасягнення сутнасці даследуемага аб’екта і прадмета культуры;
- магчымасці гуманітарнай навукі як формы пазнання феноменаў культуры;
- асноўныя мэты, задачы, сродкі навуковага даследавання культуры;
- праграмы навуковых даследаванняў у сферы культуры;
- асноўныя метады культуралагічных даследаванняў;

– асноўныя формы фіксацыі вынікаў даследавання культурных працэсаў.

Студэнты павінны ўмець:

– ацэньваць стан, тэндэнцыі і перспектывы развіцця сучаснай культуры;

– назапашваць тэарэтычны і эмпірычны матэрыял для выўлення сутнасці і зместу культурных працэсаў;

– выкарыстоўваць метады культуралагічных даследаванняў;

– планаваць і ажыццяўляць навуковую дзейнасць у галіне культуры;

– вызначаць праблему, аб’ект і прадмет даследавання ў сацыякультурнай сферы;

– фармуляваць навуковую гіпотэзу як галоўны метадалагічны інструмент;

– апрацоўваць, аналізаваць і абагульняць навуковую інфармацыю;

– укараняць вынікі навуковых даследаванняў у сферу культуры.

Метады (тэхналогіі) навучання

Да эфектыўных педагагічных методак і тэхналогій, якія садзейнічаюць далучэнню студэнтаў да пошуку і выкарыстання ведаў, набыццю вопыту самастойнага вырашэння задач, адносяцца:

– тэхналогіі праблемна-модульнага навучання;

– тэхналогіі вучэбна-даследчай дзейнасці;

– праектныя тэхналогіі;

– камунікатыўныя тэхналогіі (дыскусіі, прэс-канферэнцыі, вучэбныя дэбаты і іншыя актыўныя формы і метады);

– метады аналізу канкрэтных сітуацый;

– гульнявыя тэхналогіі, у межах якіх студэнты ўдзельнічаюць у дзелавых, ролявых, імітацыйных гульнях, і інш.

Для кіравання вучэбным працэсам і арганізацыі кантрольна-ацэначнай дзейнасці выкладчыкам рэкамендуецца выкарыстоўваць рэйтынжавыя, крэдытна-модульныя сістэмы ацэнкі вучэбнай і даследчай дзейнасці студэнтаў, варыятыўныя мадэлі кіруемай самастойнай працы, вучэбна-метадычныя комплексы.

У мэтах фарміравання сучаснай сацыяльна-асобаснай і сацыяльна-прафесійнай кампетэнцыі выпускніка ВНУ ў прак-

тыку правядзення семінарскіх заняткаў мэтазгодна ўкараняць методыкі актыўнага навучання, дыскусійныя формы.

На вывучэнне дысцыпліны “Метадалогія і методыка навуковых даследаванняў у сферы культуры” вучэбным планам прадугледжана 60 гадзін усяго і 40 гадзін аўдыторных заняткаў. Прыкладнае размеркаванне гадзін па відах заняткаў: лекцыі – 20, семінары – 20.

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ

ПРЫКЛАДНЫ ТЭМАТЫЧНЫ ПЛАН

Назвы тэм	Колькасць аўдыторных гадзін	
	лекцыі	семінарскія заняткі
Уводзіны	2	
<i>Тэма 1.</i> Сфера культуры як аб'ект навуковых даследаванняў	2	2
<i>Тэма 2.</i> Навука як важнейшая форма пазнання ў сучасным свеце	2	
<i>Тэма 3.</i> Асноўныя ўзроўні навуковых даследаванняў у культуры	2	2
<i>Тэма 4.</i> Праграма навуковага даследавання ў сферы культуры	2	2
<i>Тэма 5.</i> Метады культуралагічных даследаванняў	2	2
<i>Тэма 6.</i> Працэсуальныя элементы навуковага даследавання	2	2
<i>Тэма 7.</i> Навуковая гіпотэза	2	2
<i>Тэма 8.</i> Кірункі навуковых даследаванняў у галіне культуры	2	2
<i>Тэма 9.</i> Сацыялагічны інструментарый даследавання ў сферы культуры		2
<i>Тэма 10.</i> Апрацоўка, аналіз і абагульненне навуковай інфармацыі	2	2
<i>Тэма 11.</i> Вынікі даследавання і формы іх фіксацыі		2
Разам...	20	20

ЗМЕСТ ДЫСЦЫПЛІНЫ

Уводзіны

Значэнне дысцыпліны “Метадалогія і методыка навуковых даследаванняў у сферы культуры” ў працэсе падрыхтоўкі выкладчыкаў і даследчыкаў культуралагічных праблем культуры. Прадмет, змест, мэта і задачы, структура вучэбнага курса. Месца дысцыпліны ў сістэме гуманітарных ведаў. Віды вучэбных заняткаў. Крыніцы і вучэбная літаратура. Формы кантролю.

Сучасная навука як важнейшая форма рацыянальнага засваення рэчаіснасці і разгалінаваная сістэма ведаў. Сучасныя метады і спосабы пазнання і тлумачэння рэчаіснасці. Многаўзроўненасць метадалогіі культуралагічнай навукі. Структура метадалогіі.

Пазнанне як працэс мэтанакіраванага адлюстравання аб’екта культуры, як вынік пазнавальнай дзейнасці.

Эмпірычны ўзровень пазнання ў працэсе назапашвання ведаў. Тэарэтычны ўзровень пазнання працэсаў і з’яў у культуры. Цэласнае ўспрыманне культурнага досведу ў працэсе засваення сацыягуманітарных і прыродазнаўчых ведаў.

Назапашванне ведаў студэнтамі як умова дасягнення верагоднасці ў даследаванні з’яў і працэсаў культуры.

Метадалогія як сістэма прынцыпаў, метадаў, спосабаў і прыёмаў дасягнення ісціны.

Тэма 1. Сфера культуры як аб’ект навуковых даследаванняў

Культура як сістэма, што самаразвіваецца. Анталагічны і гнасеалагічны сэнс культуры. Культурная разнастайнасць і неабходнасць яе даследавання. Заканамернасці і механізмы функцыянавання і развіцця культуры як атрыбута сацыяльнай сістэмы. Раскрыццё ўнутраных сэнсаў артэфактаў культуры, вобразаў, формы і сэнсаў, якія ўтрымліваюцца ў іх, задача навукі аб культуры.

Тэма 2. Навука як важнейшая форма пазнання ў сучасным свеце

Спецыфіка пазнавальных адносін чалавека да свету. Навуковае і пазанавуковае пазнанне. Формы рэфлексіўнага асэнсавання навуковага пазнання. Навука ў кантэксце цывілізацыйнага развіцця. Метадалагічныя і сацыякультурныя пераумовы станаўлення сучаснай навукі. Феномен навукі ў сучасным грамадстве. Феномен квазінавукі. Праблемнае поле культуралогіі: фундаментальныя і прыкладныя культуралагічныя даследаванні.

Каштоўнасны статус навукі ў сучаснай культуры. Сацыяльныя каштоўнасці і нормы навуковага этасу. Творчая свабода, сацыяльная адказнасць у сучаснай навуцы.

Тэма 3. Асноўныя ўзроўні навуковых даследаванняў у культуры

Навуковае даследаванне як форма арганізацыі пазнавальнай дзейнасці. Сістэма прадпасылачных ведаў. Няўныя веды. Тэарэтычны і эмпірычны ўзроўні навуковага даследавання. Стылі навуковага мыслення.

Праблема і пытанне ў структуры навуковага даследавання. Аб'ект даследавання як фрагмент культурнага працэсу ці з'явы культуры. Прадмет даследавання як сукупнасць устойлівых, узаемазвязаных характарыстык аб'екта.

Мэты, задачы і ўмовы навуковага даследавання. Сродкі даследавання.

Тэма 4. Праграма навуковага даследавання ў сферы культуры

Аб'ектыўная абумоўленасць распрацоўкі праграмы даследавання. Месца і роля праграмы ў навуковым даследаванні. Праграма як тэарэтычная мадэль даследавання, асноўных яе метадалагічных прынцыпаў, метадык і працэдур.

Структура праграмы. Тэарэтычна-метадалагічны і практычна-метадычныя раздзелы. Метадалагічны раздзел: фармулёўка праблемы, мэты і задачы даследавання; вызначэнне

аб'екта і прадмета даследавання; распрацоўка рабочых гіпотэз.

Працэдура-метадычны раздзел: выбар і абвастрэнне метадаў збору інфармацыі; вызначэнне выбарачнай сукупнасці (выбаркі); распрацоўка інструментарыя даследавання; распрацоўка арганізацыйна-тэхнічных працэдур (тэрміны, графікі і інш.).

Тэма 5. Метады культуралагічных даследаванняў

Метад (ад грэч. *methodos* – шлях даследавання ці пазнання) – сукупнасць правіл, прыёмаў і аперацый практычнага або тэарэтычнага асваення рэчаіснасці.

Метад як сукупнасць прадпісанняў, якія рэгламентуюць змест і паслядоўнасць пазнавальных дзеянняў, аперацый і працэдур даследавання.

Класіфікацыя навуковых метадаў: непасрэдня і апасродкаваныя; якасныя і колькасныя; апісальныя і тлумачальныя; змястоўныя і фармальныя.

Агульналагічныя метады: параўнанне, аналіз, сінтэз, абстрагаванне, індукцыя, дэдукцыя, аналогія, мадэліраванне.

Метады эмпірычнага даследавання: назіранне, апісанне, вымярэнне, аналіз дакументаў, апытанне, эксперымент.

Метады тэарэтычнага даследавання: мысленны эксперымент; ідэалізацыя; фармалізацыя; аксіяматычны метады, гіпатэтыка-дэдуктыўны метады, пераход ад абстрактнага да канкрэтнага, метады адзінства культурна-гістарычнага і лагічнага.

Метады культуралагічнага аналізу.

Тэма 6. Працэсуальныя элементы навуковага даследавання

Выбар тэмы і фармулёўка праблемы даследавання. Тэарэтычная, практычная і метадалагічная актуальнасць выбару тэмы.

Вызначэнне мэты і задач даследавання і іх дэталізацыя.

Выбар аб'екта і прадмета даследавання. Рэпрэзентатыўнасць, надзейнасць, дакладнасць даследавання.

Ідэя ў навуковым даследаванні.

Выбар (пабудова) метадаў даследавання. Паслядоўнасць выкарыстання метадаў.

Назапашванне новай інфармацыі і канцэптуалізацыя ведаў. Паняццыйная ідэнтыфікацыя навуковай інфармацыі. Сістэматызацыя інфармацыі.

Тэма 7. Навуковая гіпотэза

Гіпотэза – галоўны метадалагічны інструмент, які арганізуе ўвесь працэс даследавання і падпарадкоўвае яго строгай логіцы.

Гіпотэза як навуковае меркаванне. Папярэднія веды і новыя факты – аснова гіпотэзы. Вылучэнне гіпотэзы на першапачатковым этапе даследавання. Агульныя патрабаванні да абгрунтавання гіпотэзы. Гіпотэзы павінны быць дакладнымі, канкрэтнымі, простымі, яснымі, прынцыпова правяраемымі, тычыцца толькі прадмета даследавання, не павінны быць трывіяльнымі, зводзіцца да відавочных меркаванняў на ўзроўні цвярозага розуму. Рабочая гіпотэза. Функцыі гіпотэзы: канцэптуалізацыі, тлумачэння, прадказання.

Тэма 8. Кірункі навуковых даследаванняў у галіне культуры

Сістэматызацыя культурных з’яў па сутнасных прыметах. Фенаменалагічнае апісанне культурных аб’ектаў і іх класіфікацыя па знешніх атрыбутыўных прыметах. Эмпірыка-сістэматызатарскія даследаванні культурных феноменаў мінулага.

Даследаванне культуры ментальнасцей, культуры штодзённасці, гістарычнай дынамікі культуры і яе формаў.

Праблема дзейнасці і адаптыўна-тэхналагічныя функцыі культуры.

Сацыякультурная мадэрнізацыя і гістарычная дынаміка беларускай культуры.

Культурная палітыка і дзейнасць інстытутаў культуры ў Беларусі. Сацыякультурнае прагназіраванне, праектаванне і рэгуляванне. Сацыялізацыя і інкультурацыя асобы. Ахова культурнай спадчыны беларусаў.

Аналіз зместу, структуры, дынамікі і тэхналогій функцыянавання сацыякультурнага вопыту ў ракурсе яго генезісу, селекцыі і акумуляцыі, сістэмнай упарадкаванасці, рэгулятыўнай практыкі, зменлівасці, семантычнай выразнасці і практыкі засваення.

Тэма 9. Сацыялагічны інструментарый даследавання ў сферы культуры

Сутнасць і паняцце сацыялагічных метадаў даследаванняў. Метады збору інфармацыі: назіранне, апытанне, аналіз дакументаў, эксперымент і інш. Метады апрацоўкі і аналізу даных: фактарны, латэнтна-структурны, карэляцыйны, рэгрэсіўны, дысперсійны аналіз, ранжыраванне, шкаліраванне, індэксаванне і інш. Метады пабудовы тэорыі: дэдуктыўны, індуктыўны, параўнальны, прычынны, структурна-функцыянальны, генетычны, ідэаграфічны і інш.

Тэма 10. Апрацоўка, аналіз і абагульненне навуковай інфармацыі

Характарыстыка метадаў аналізу і апрацоўкі інфармацыі. Паняцце “першасная інфармацыя”. Метады другой апрацоўкі інфармацыі (метады графічнай падачы даных). Універсальныя метады аналізу і апрацоўкі навуковай інфармацыі (аналіз сацыяметрычных даных, або кантэнт-аналіз тэкстаў). Праблема дакладнасці дакументальнай інфармацыі. Правілы пазбягання “пастак сенсацыйнасці” і павышэння дакладнасці навуковай інфармацыі. Паняцце рэпрэзентатывнасці, структурныя элементы і іх узаемасувязь у кантэксце апрацоўкі і аналізу навуковай інфармацыі.

Тэма 11. Вынікі даследавання і формы іх фіксацыі

Вынікі даследавання як элемент навуковага аналізу з’яў і феноменаў культуры. Формы фіксацыі вынікаў: новыя навуковыя факты, колькасная залежнасць паміж з’явамі, паняцці, катэгорыі, навуковая карціна даследуемай рэчаіснасці, навуковая тэорыя.

Карэляцыя вынікаў з характарам вырашаемай праблемы, мэтамі, задачамі даследавання.

Плануемы і пабочны вынік даследавання. Адлюстраванне новага ўзроўню вывучанасці аб’екта, больш поўнага асэнсавання шляхоў і метадаў пазнання, асаблівасцей сістэмнай арганізацыі ведаў у культуралогіі. Формы справаздачы аб выніках даследавання.

ИНФАРМАЦЫЙНАЯ ЧАСТКА

Літаратура

Асноўная

1. Берков, В.Ф. Философия и методология науки / В.Ф.Берков. – М.: ООО “Новое знание”, 2004. – 336 с.

2. Динамика научного знания и гуманитарные параметры современной науки: метод. разработ. и рекомендации к спецкурсам по философии и методологии науки для студентов филос.-экон. фак. / БГУ им. В.И.Ленина; авт.-сост.: Я.С.Яскевич, А.В.Барковская. – Минск, 1994. – 46 с.

3. Игнатович, П.Г. Этнические основания культуры / П.Г.Игнатович, Ю.В.Чернявская. – Минск: Технопринт, 2001. – 100 с.

4. Иконникова, С.Н. История культурологии. Идеи и судьбы / С.Н.Иконникова. – СПб.: Санкт-Петербург. гос. академия культуры, 1996. – 264 с.

5. Ионин, Л.Г. Социология культуры: путь в новое тысячелетие / Л.Г.Ионин. – М.: Логос. – 439 с.

6. Лапина, С.В. Социологическое познание: Методологические проблемы исследования социальных явлений и процессов: учеб. пособие / С.В.Лапина. – Минск: Бел. наука, 1998. – 207 с.

7. Лотман, Ю.М. Семиосфера / Ю.М.Лотман. – СПб.: Искусство, 2000. – 704 с.

8. Лукашевич, В.К. Анатомия научного метода / В.К.Лукашевич. – Минск: “Мисанта”, 1999. – 96 с.

9. Лукашевич, В.К. Научный метод: структура, обоснование, развитие / В.К.Лукашевич. – Минск, 1991. – 206 с.

10. Маркарян, Э.С. Теория культуры и современная наука / Э.С.Маркарян. – М.: Мысль, 1983. – 284 с.

11. Смолік, А.І. Культуралогія: тэорыя культуры: вучэб. дапам. / А.І.Смолік, Л.К.Кухто. – Мінск: Бел. дзярж. ун-т культуры і мастацтваў, 2008. – 281 с.

12. Флиер, А. Культурология для культурологов / А.Флиер. – М.: Академический проект, 2000. – 492 с.

1. *Антология: новая постиндустриальная волна на Западе.* – М.: Academia, 1999. – 640 с.
2. *Бердяев, Н. Судьба России / Н.Бердяев.* – М.: МГУ, 2001. – 256 с.
3. *Берков, В.Ф. Логика: учеб. пособие для студентов гуманитар. фак. вузов / В.Ф.Берков [и др.].* – Минск: Вышэйш. шк., 1994. – 296 с.
4. *Гуревич, П.С. Культурология / П.С.Гуревич.* – М.: Знание, 1994. – 288 с.
5. *Гуссерль, Э. Кризис европейского человечества и философия / Э.Гуссерль // Культурология. XX век: антология.* – М.: Юрист, 1995. – С. 297–330.
6. *Ерасов, Б.С. Социальная культурология / Б.С.Ерасов.* – М.: Аспект-пресс, 1998. – 591 с.
7. *Каган, М.С. Философская теория ценностей / М.С.Каган.* – СПб.: Петрополис, 1997. – 205 с.
8. *Кармин, А.С. Культурология / А.С.Кармин.* – СПб.: Питер, 2001. – 464 с.
9. *Лосев, А.Ф. Диалектика мифа / А.Ф.Лосев.* – М.: Мысль, 2001. – 560 с.
10. *Почепцов, Г.Г. Теория коммуникаций / Г.Г.Почепцов.* – М.: Релф-бук, 2001. – 656 с.
11. *Сартр, Ж.П. Экзистенциализм – это гуманизм / Ж.П.Сартр // Сумерки богов.* – М., 1989. – С. 91–104.
12. *Тейяр де Шарден, П. Феномен человека / П.Тейяр де Шарден.* – М.: Наука, 1987. – 240 с.
13. *Тойнби, А.Дж. Постигание истории / А.Дж.Тойнби.* – М.: Прогресс, 1991. – 640 с.
14. *Уайт, Л. Избранное: наука о культуре / Л.Уайт.* – М.: РОССПЭН, 2004. – 960 с.
15. *Франкл, В. Человек в поисках смысла / В.Франкл.* – М.: Прогресс, 1990. – 368 с.
16. *Фуко, М. Слова и вещи: археология гуманитарных наук / М.Фуко.* – СПб.: А-сad, 1994. – 408 с.
17. *Хайдеггер, М. Время и бытие / М.Хайдеггер.* – М.: Республика, 1993. – 447 с.
18. *Юнг, К.-Г. Психология бессознательного / К.-Г.Юнг.* – М.: Канон, 1994. – 320 с.

Вучэбнае выданне

**МЕТАДАЛОГІЯ І МЕТОДЫКА НАВУКОВЫХ
ДАСЛЕДАВАННЯЎ У СФЕРЫ КУЛЬТУРЫ**

*Вучэбная праграма
на спецыяльнасці 1-21 04 01 Культуралогія (на напрамках)
напрамку спецыяльнасці 1-21 04 01-01 Культуралогія
(фундаментальная)
спецыялізацыі 1-21 04 01-01 01 Тэорыя і гісторыя культуры*

Карэктар В.Б.Кудласевіч
Тэхнічны рэдактар А.У.Гіцкая

Падпісана ў друк 2010 г. Фармат 60x84 ¹/₁₆.
Папера пісчая № 2. Ум. друк. арк. 0,90. Ул.-выд. арк. 0,51.
Тыраж экз. Заказ .

Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт культуры і мастацтваў.
220007, г. Мінск, вул. Рабкораўская, 17.
Ліцэнзія № 02330/0131818 ад 02.06.2006 г.

Надрукавана на рызографе
Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў.
220007, г. Мінск, вул. Рабкораўская, 17.

РЕПОЗИТОРИЙ БГУКИ